

Медицька М. С. Літературознавчі статті, спогади, матеріали. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2012. – 352 с.

До книжки, присвяченої передчасно померлій Мирославі Медицькій (Хороб) (1978 – 2010), доцентів Прикарпатського університету ім. В. Стефаника, увійшли наукові статті із зарубіжної літератури та компаративістики, опубліковані в українських і польських виданнях, доповіді на всеукраїнських і зарубіжних конференціях. Вона належала до наймолодшого покоління вчених-полоністів; до кола її наукових зацікавлень входили, зокрема, українсько-польські літературні взаємини.

Монографії вченої “Творчість Станіслава Виспянського й українська література кінця XIX – початку XX століття: рецепція і типологія” і “Порівняльне літературознавство (Українська література в світовому контексті)” вибудовують своєрідну концепцію дослідження українських і польських письменників.

У книжці вміщено статті й рецензії про життя і творчість М. Медицької, матеріали до бібліографії, а також спогади рідних, друзів, колег, учнів світлої, доброї, щирої Мирослави.

С. С.

Тетяна Кобзар. Сценічна мова: Техніка мовлення: Навчальний посібник. – Черкаси: Вид. Ю. Чабаненко, 2013. – 402 с.

Сценічна мова – одна з важливих складових театрального мистецтва. Т.Кобзар має багаторічний досвід викладання в Київському національному університеті театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого, зйомок у кіно, роботи на радіо та Першому національному каналі українського телебачення. Цього року побачила світ її нова книжка “Сценічна мова: Техніка мовлення”, яка нараховує понад 400 сторінок і рекомендована Міністерством освіти, науки, молоді та спорту України як навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Каркас підручника складають чотири теоретичні й практичні частини: “Анатомічно-фізіологічні особливості мовного апарату”, “Артикуляційно-акустичні норми українських звуків”, “Вправи для мовно-голосових тренінгів”, “Логіка мови”.

Новим у праці є те, що систематизований теоретичний матеріал проілюстровано графічними малюнками. Значна кількість таких відомостей про артикуляційний, дихальний, фонаційний відділи докладно розглядається у відповідних розділах першої частини посібника. Схематичні зображення дають можливість не лише наочно познайомитися з анатомічною будовою органів мовлення, а й суттєво допоможуть під час навчального процесу. У другій частині посібника вміщена докладна інформація про акустично-артикуляційні властивості звучання українських голосних та приголосних звуків у мовленнєвому акті. Третя частина книжки вміщує добірку вправ з дикції, дихання та резонансного звучання не лише в статичі, а й в умовах динамічної сценічної дії. А четверта – подає визначальні положення логічної послідовності розкриття й донесення змісту текстового матеріалу, які можна використати як для самостійної, так і для планової роботи.

Праця Т. Кобзар спрямована на подолання студентами різних етапів (від найпростіших до найскладніших) при розв’язанні цілого комплексу практичних вправ (зокрема й авторських) для групових мовних тренінгів, для індивідуальної та самостійної роботи над оволодінням зовнішньою та внутрішньою технікою мовлення. Структуровані завдання, що допомагають росту професійної виконавської майстерності, формують особистість у загальнокультурному, індивідуально-психологічному плані.

Наталія Єржиківська

Наші
презентації

**Володимир Державин. Вибране: У 2 кн. – Книга I;
Книга II / Упор. Хороб С. І. – Івано-Франківськ:
Тіповіт, 2012. – 416 с.**

До першої книги “Вибраних праць” українського літературознавця, критика, поета, перекладача Володимира Державина (1899 – 1964) ввійшли як дослідження українських письменників з далекого минулого, так і досі маловідомі широкому загалові теоретичні, історико-літературознавчі студії, статті з мовознавства та перекладознавства.

Це лише невелика частка з майже двотисячного доробку В. Державина. У своїх працях він приділяв увагу українським неокласикам та письменникам, близьким до них за поглядами; це, зокрема, М. Зеров, Ю. Клен, П. Филипович, М. Рильський, Є. Маланюк, М. Орест, Є. Плужник, О. Теліга, Т. Осьмачка, Л. Лима, О. Ольжич.

Особливу цінність становлять статті про Т. Шевченка, О. Олеся, М. Куліша, П. Тичину, Р. Єндика, Е. Андіївську, Т. Курпіту, в яких учений прагне об’єктивно оцінити їхні твори й дати належне новітнє потракування.

До другої книги ввійшли вибрані літературознавчі праці з історії української та зарубіжної літератури, теорії літератури, перекладознавства та мовознавства, написані в різні роки в Україні та в еміграції, а також вибрані літературознавчі статті про нього.

С. С.

Наші
презентації

ВСЕСВІТ. – 2013. – №5-6

Черговий номер відкривається поезією Редьярда Кіплінга, Франческо Петрарки, Райнера Марії Рільке, болгарських поетів ХХ ст. Фрагменти роману Мо Яня "Стражденні перевтілення Сімень НАО", комедія Алехандро Касони "Забороняється вкорочувати собі віку навесні", роман Олеся Ільченка "Збирачі туманів", документальна повість Станіслава Бражника "Київська справа", оповідання Вірджинії Вулф "Пані у дзеркалі" та "Прожектор" публікуються в рубриці "Проза". У рубриці "Письменник. Література. Життя" зі своїми статтями й есеями виступають Андрій Бондар ("Головна ознака ставлення поляків до нас... – брак імперського апломбу і розмова з рівним"), Крін Гебберд ("Гаряче аж геть: труба, джаз і американська культура"), Сергій Тарадайко ("Гончар". *Філософський етюд*), Людмила Грицик ("Епістемологія чарівного смутку речей: українське відлуння японських першоджерел"), Роксолана Зорівчак ("Сприйняття творчості та особистості Тараса Шевченка в Канаді"), Петро Іванишин ("Перекладацький світ Петра Скунця"), Наталія Барановська ("Україна має бути вдячною своєму патріотові Юрію Подлуському"), Ірина Забіяка ("Уміння розказувати історії"), Петро Саворона ("Нотатки на полях (Після прочитання)", Володимир Скринченко ("Музична історія Ігоря Маркевича"). Наприкінці номера – "Новини культури" й оповідання "А означає альбатрос" (автор Серж Дельов).

I.X.

Кириченко Світлана. Люди не зі страху. Українська сага: Спогади / Переднє сл. Юрія Бадзя. – К.: Смолоскип, 2013. – 920 с.

Книга спогадів Світлани Кириченко, активної учасниці руху 60 – 80-х рр. ХХ ст. в Україні, відзначається глибоким і багатогранним змістом та оригінальним стилем. Це унікальні свідчення про відомі постаті того часу, добу національного пробудження, про багатьох рядових учасників суспільних обставин, виписані колоритно й без ідеологічних упереджень.

До книжки ввійшли також вибрані статті авторки “ідеологічного, інформаційного, політичного, соціального, психологічного, естетичного” спрямування. Досить широка й географія спогадів: це Україна, Росія, Прибалтика, Закавказзя, Середня Азія із вкрапленням світових подій, шістдесятництва й дисиденства.

С. Кириченко сприймає життя у всьому його багатстві й різноманітті, відтворює переживання й пережите, зокрема життєві ситуації, осмислення й почуття, як власні, так й інших “людей не зі страху” – і страху також, і тих, хто творив чи підживлював його”.

Розглядає вона також “світоглядно-психологічні колізії поколінь – проблема “батьки і діти”, “морально-ідеологічний “плюралізм” серед носіїв КДБ, державно-партійних чиновників та його ідеологів.

Ця книга спогадів – епопея про українське національне пробудження епічного обсягу без жодних домислів, цілісний за змістом і композицією, неоцінений документ епохи – “Сага українського духу”.

С. С.

Учені записки Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського. Науковий журнал. Серія “Філологія. Соціальні комунікації”. – 2012. – Т. 25 (64). – №4 (3).

У розділі “Драматична поема Лесі Українки “Оргія”. Текст і контексти” О. Галич розглядає функції переліку дійових осіб як складової паратексту в драматичній поемі Лесі Українки “Оргія” і вважає, що вже сам перелік дійових осіб позначає його авторську інтерпретацію, М. Ковалик розглядає жіночий світ поеми, особливості фемінного образотворення та зв’язок з особистістю автора, А. Козлов – психотипи дійових осіб, Н. Колошук – мотив оргії в Лесі Українки та Г. Сенкевича в порівняльному аспекті, О. Ломакіна досліджує психоструктуру письменниці та розкриває авторську особистість в образах поеми, С. Михида на основі епістолярію, спогадів і драми розглядає особливості психосвіту авторки та їх вплив на формування поетики драми, І. Руснак – проблеми культурного колоніалізму в поемі, Ю. Тітаренко – протиставлення грецького і римського світів, Г. Шалацька і Л. Стрюк – проблему духовної несвободи митця в умовах колоніальної залежності країни.

До розділу “Художній світ Лесі Українки – драматурга” ввійшли статті А. Божука, В. Гуменюка, С. Кочерги, М. Кудрявцева, М. Моклиці, Н. Пастушко, К. Сізової, Т. Ташкінової, О. Угрюмової, М. Багрій, Р. Беньова, Л. Богданової, О. Вісич, І. Гладкої, О. Гуменюк, Т. Ковальової, О. Козлітиної, Г. Левченко, В. Мацька, В. Мержвинського, Г. Михайличенка, Д. Мокренцова, Н. Науменко, Л. Павлішеної, Л. Рєви, О. Рєзнік, І. Шацького, які розглядають жанрові та стильові аспекти літературного драматизму. Завершують збірник відомості про авторів.

С. С.

Наші
презентації